

[Indenrigs- og boligministeren.]

blem er, at der foreligger et forslag fra ministeren. Det ærede medlem gik ind under kommissoriet uden at forlange noget forslag fra ministeren før for nogle få dage siden. Det ærede medlem var med til den 21. februar at skrive til ministeriet og bede om udpegning af sagkyndige medlemmer til at deltage i den diskussion, der måtte gå forud, og det forarbejde, som måtte gøres. (*Bertel Dahlgaard*: Altsammen rigtigt!). Fuldkommen rigtigt, ja, og altså var jeg i god tro, når jeg mente, at det politiske leje-udvalg havde tænkt at beskæftige sig med denne sag, uden at der forelå noget forslag fra ministeren. (*Bertel Dahlgaard*: Nej, nej!). Ja det ærede medlem har jo i virkeligheden indicierne imod sig, for alt, hvad der er sket i denne sag, viser efter min opfattelse, at de vilkår, det ærede medlem har arbejdet under, ikke forudsatte et ministerielt forslag. Men det ærede medlem ved naturligvis, at jeg til enhver tid vil være villig til, selvfølgelig, at yde min del af bidraget til den forhandling, der skal finde sted, det er klart. Jeg har nu hørt, hvad det ærede medlem har sagt om den ting, jeg er parat til at komme til et samråd i udvalget og redegøre for de forskellige tanker, som boligministeriet har arbejdet med. Det forekommer mig, at jeg dermed har givet det ærede medlem i alt fald så megen indrømmelse, at han, uden at føle det altfor svært, kan stå fast ved sit løfte om at bistå os med dette arbejde efter bedste evne.

(Kort bemærkning).

Kirsten Gloerfeldt-Tarp: Jeg må meget beklage, at det ikke efter den højtærede finansministers udtalelse skulle være muligt med hensyn til den bundne opsparring at finde udveje, der fjerner en så åbenbar urimelighed, som følger af sambeskatningsprincippet anvendelse på ægtefæller, hvor hustruen er over og manden under 65 år. Det er en konsekvens, man i hvert fald ikke havde tænkt på, da sambeskatningsprincippet fastlagdes i skattelovene, og derfor beder jeg ministeren overveje dette spørgsmål særskilt og ikke knytte det sammen med de øvrige overvejelser om sambeskatningsprincippet. Såvidt jeg ved, har flere, der hører ind under denne kategori, indsendt ansøgning om fritagelse for den bundne opsparring.

Ministeren udtalte med hensyn til spørgsmålet om hustruens medunderskrift på selvangivelsen, at det ikke ville blive løst i det forslag til ligningslov, som ville blive frem-

sat, og at han selv havde sin del af ansvaret for, at overvejelserne ikke havde været så dybtgående i det år, der gik. Jeg sætter naturligvis pris på, at ministeren vedgår sit ansvar, men jeg ville have sat mere pris på, om han var gået ind i overvejelser, således som han i fjor gav tilsagn om. Jeg nærer imidlertid håb om, at det dog ikke varer altfor længe, inden dette spørgsmål bliver løst.

Mit tredje spørgsmål, som var det vigtigste, svarede den højtærede finansminister derimod ikke på — det drejer sig om den fortsatte undersøgelse af hele sambeskatningsprincippet for ægtefællers vedkommende. Det fremgår af, hvad jeg har sagt tidligere under denne debat, at jeg finder, at skattekommissionens betænkning på dette punkt absolut ikke er tilfredsstillende og i høj grad kan kritiseres. Derfor henstillede jeg, at den undersøgelse, som finansministeren nævnte var i gang, ikke blev foretaget alene af finansministeriets embedsmænd, som i så høj grad var med i skattekommissionen, men at sagkyndige som jurister og kvindeforeningsrepræsentanter måtte komme til at tage del i denne undersøgelse, for at de synspunkter, som taler imod sambeskatningsprincippet, kunne komme tilstrækkeligt frem og det kunne blive helt belyst, hvilke konsekvenser det vil have, hvis man fortsat står på sambeskatningsprincippet.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg synes, indenrigs- og boligministerens sidste udtalelser tyder på, at vi nu nærmer os det punkt, hvor der kan blive en vis forståelse. Jeg minder om, at det politiske udvalg er nedsat af forhenværende minister Kjærboel særlig med henblik på de to opgaver: lejeproblemet og udligningsproblemet. Lejeproblemet var det tanken at vi skulle behandle først — man regnede med, at det ville tage hele vinteren, hvad det også gjorde — og dernæst det øvrige. Jeg nærer ikke den mindste tvivl om — med mit kendskab til det ærede medlem hr. Kjærboel —, at hvis han havde været minister, ville han være trådt frem for udvalget og have forelagt grundlaget for udvalgets arbejde på samme måde, som det foregik i lejeudvalget. Andet forlanger jeg ikke af ministeren, og jeg er sikker på, at det skal nok gå — bare lidt frejdigt!

Den højtærede indenrigs- og boligminister ved, at noget af det, jeg nædigst vil, er at gøre ham uret, men jeg synes ikke, ministerens udtalelse egentlig viste, at jeg havde begået noget galt. Ministeren sagde, at han